

፮ ሰንበት ዘትንግሌ

ግንቦት 13 2009 ዓ.ም. (5/21/ 2017)

መዝሙር: ፋሲካ ዛቲ ዕለት ቅድስት ይእቲ ፋሲካ. ።

ንባባት: 2ቆሮ 5:1-10፥ 1ጴጥ 3:15-18 ግ.ሓ. 10:39-43፥ ዮሐ 14:15-21

ምስባክ: በልዑ ወጸግቡ ጥቀ፥ ወወሃቦሙ ለፍትወቶሙ፥ ወኢይጎጥኡ እምዘ ፈቃዱ። “በልዑን አዝዮም እውን ጸገቡ፥ ዝተመነይዎ ሃቦም፥ ካብቲ ዝተመነይዎ አይከልከሎምን”። መዝ። 78:29

መዝሙር: “ፋሲካ ቅድስቲ ዕለት እያ፥ ፋሲካ ብኣኣ ንተሓጎስን ደስ ይበለናን፥ ኣብ ፋሲካ ንዘናጋዕን ነዕርፍን፥ ሰማይን ምድርን ብኣኣ ይሕጎሱ፥ ፋሲካ ፋሲካ ፋሲካ ተዝካር ትንግሌ መድሓኒና”.

፮ይ ሰንበት ዘትንግሌ ኢና ዘኪርና ዘሎና። ንባባትና ኣብ “ፍቕሪ ኢየሱስን ኣብ ምሕላው ትእዛዙ” ክንወፍር ከምዘሎና የዘኻኻናና።

ትሕዝቶ ንባባትና ስብከት መለኮታዊ ህላዌ መንፈስ ቅዱስን፥ ተልእካዊ ዘመን ክርስትያንን ሓለዎ መንፈስ ቅዱስ ኣብ ኩሉ ጉዕዝኡም ዝነግር እዩ።

ቅ. ጳውሎስ ኣብ ሰብ ቆሮንቶስ ዝጸሓፉ ዝተነበትና ኣብ ጉዕዞ ምድራዊ ሕይወትና እንከሎና ክንክተሎ ዝግብእና መገዲ ይሕብረና። እዛ እንነብራ ዓለም ሓላፊት እያ ኣብታ ዘይትሓልፍ ንወትሩ ዝኾነት ቤትና ኢና ንጉዕዛ ዘሎና ስለዚ ኣካይዳና ኣነባብራና ኣምላኽ ዝደልዮ ክኸውን ይሓተና። ብዝንገፈፈና ጽቡቕ ነገር ወይ እውን ክንርድኦ ዘይንኸእል ጸገም ከይንዝንግዕ ይላበወና። ሕማም ሞት ፈተና ከምኡ ሃብቲ ድኻነት ግዝያዊ እዩ፥ ተታሊልና ዘይትርጉሞም ሂብና ካብ ኣምላኽ ከይንወጽእ ይነግረና።

ጳውሎስ ኣትሪሩ እዚ እንነብሮ ዓለም ክሓልፍ ከም ዝኾነ ኩንኡ ርኢና ክንክእል እሞ ምሉእ እምነት ገርና ክነብር ክንፍሊ ይነግረና። ኣብ ጉዕዞ ሕይወት ምውዳቕ ምትንሳእ ዘሎ እዩ ግን ምሉእ እምነት እንተ ገበርና መጻኢና ብሩህ ኮይኑ ክርኣየና እዩ ይብለና። ዕርቡን ድሕነት ተከፊሎልና እዩ ዝተረፈ ካባና ስለ ዝኾነ ንድሕነት ነፍስና ክንጽዕት ይመኽረና።

ክርስትያን ብተስፋ እዩ ዝነብር።

ቅ. ጴጥሮስ ኣብ ካልኣይቲ ንባብና ኣብ ናይ ክርስቶስ ናይ ድሕነት ስቓይ ክንሳተፍ ክንገብሮ ዘሎና እናገለጸ ናይ መንፈስ ቅዱስ ተራ ኸኣ ቀንዲ ከም ዝኾነ ይገልጽ። ብሥጋ ሞተ ብመንፈስ ግና ሕያው ኮነ። ክርስቶስ ብሕማማቱ መድሕንን ኣርኣያ ንክርስትያን እዩ፥ ንሱ እዩ ምስ ኣምላኽ ሓድነት ዝፈጥረልናን ከም ክርስትያን ማዕረ ክንደይ ክነፍቅር ከምዘሎና ንድላይ ኣምላኽ ዝገልጸና። ጴጥሮስ ክርስቶስ ሓንሳእ ንሓዋሩ ምእንቲ ኃጢአትና ሞተ፥ ናብ ኣምላኽ መታን ከቕርበና ጻድቕ ከሎ ምእንቲ እቶም ኃጥኣን ሞተ ይብለና። ቀጺሉ ክርስትያናዊ ግቡእ ክፍጸም ከምቲ ዝድለ ኩሉ ጊዜ ዕጡቓት ክኾኑ ይነግር። ኣብ ክርስትያን ዝወርድ ስቓይ ምናልባት ብቲ ዝሰበኸዎ ዝወረዶም ክኸውን ከም ዝክእል እናገለጸ መለይኦም ተስፋ ኮይኑ ንኹሉ እቲ ብሰንኪ ክርስቶስ ዝወርድ ከም ቅቡል ክጸበይዎ ይነግረና።

ካብ ግ.ሓ. 8 ዝተነበና ብዛዕባ ንቀዳመይቲ ቤተ ክርስቲያን ካብ ኢየሩሳሌም ጀሚሩ ናብ ኩሉ ከባቢ ዝተዘርገሐ ስደት ከም ዝወረደ ከምኡ ሰብ ሰማርያ መንፈስ ቅዱስ ከም ዝተቐበሉ ይነግረና። ዝሓለፈ ሰንበት ኣብ ምምጋብ ዘገልልጉ ሾውዓተ ድያቆናት ብህዝቢ ተሓርዮም የገልግሉ ከምዝነበሩ ኣንቢብና። እዞም ድያቆናት ቀልጢፎም ተልእክኦም ኣብ ስብከተ ወንጌል ቀይሮም። ሓደ ካብዞም ዕዉት ስብከት ዘካየደ ፍሊጶስ እዩ። ንሱ ስብከቱ ኣብ ሰማርያን ከባቢኣን እናአመመቐ ብዙሓት ኣብ ማሕበር ክርስቶስ ጸምቢርዎም። ጴጥሮስን ዮሐንስ ነዚ ዕዉት ተልእኮ ምስ ሰምዑ ኣብኡ ከይዶም እቲ እምነቶም ብዝያዳ ክጸድቑ መንፈስ ቅዱስ ብኣንብሮ ኢድ ሃብዎም። ኣብዚ ምስጢረ ሜሮን ኣብ ቀዳሞት ክርስቲያን ብኸመይ ይፍጸም ከምዝነበረ ሕጂ እውን ከመይ ገርና ከም እንፍጽሞ ዘሎና ክንርኢ ንኸእል።

ናይ ሎሚ ወንጌል ካብ ቅ. ዮሐንስ 14 ነቲ ክርስቶስ ንሓዋርያቱ ከሰናድዎም ኢሉ ዝሃዐ ናይ ስንበት ቃላት እዩ ዝቐጽል። ኣብዚ ንሕማማቱን ሞቱን ጥራሕ ከሰናድዎም ዘይኮነ ንትንሣኤኡን ዕርገቱን እውን እዩ። ድሕሪ እዚ ኹሉ ካብዚ ሕጂ ዘለዎ ብዝተፈለየ መገዲ ኣብ መንግሥም ከምዝህሉ ገሊጽሎም። እዚ ኹሉ ኣብ ድራር ጸሎተ ኃሙስ እዩ ኢልዎም። ንባብና ካብቲ ዝሓለፈ ሰንበት ዝሓደግናዮ ይጅምር። ኣብ ዝሓለፈ ሰንበት ኣብ ኢየሱስ ምእማን እዩ ዘተኩር ነሩ። ኣብዚ ሰንበት ግን ኣብ ኢየሱስ ምፍቃር እዩ ዘተኩር። እቶም ንኢየሱስ ዘፍቅሩ ትእዛዛቱ ይሕልዉ። ብኻልእ ኣዘራርባ ኪዳናዊ እምነት ካብ ፍቕሪ እዩ ዝፍልፍል። ኢየሱስ ብኣካል ካብዚ ዓለም ክፍለን ናብ ሰማያዊ ኣብኡ ከም ዝምለስ እሞ ብኣካል ምስኣም ኣብ ዘይህልዉሉ ጊዜ ካልእ ጠበቓ፣ መንፈስ ቅዱስ፣ ናይ ሓቂ መንፈስ ወትሩ ምስኣም ዝኸውን ከም ዝሰደሎም ነጊርዎም።

ጠበቓ ዝብል ካብ ግሪኽ ዝተተርጎመ ኮይኑ ካብ ጳራቅሊጦስ ዝብል ዝተወሰደ እዩ ብዙሕ ትርጉም ዘልእ እዩ። መኻሪ፣ መጻናንዒ፣ ሓጋዚ፣ ኣማላዲ፣ መጽንዒ። ቃል ንቐሉ ክርእ እንከሎ ሓደ ክሕግዝ ኣድላዩ ኣብ ዝኾነ ኣብ ጎኒ ዝኸውን ማለት እዩ። ብኻልእ ኣዘራርባ ሓዋርያት ክርበኹ ወይ ክፈርሑ የብሎምን ምኽንያቱ በይናም ኣይክኹንን እዮም። መንፈስ ቅዱስ እቲ ጠበቓ ኩሉ ጊዜ ክኸላኸለሎም፣ ምእንትኣም ክልምንን ከጸናንዮምን ምስኣም ክህሉ እዩ።

ኣብ ዓለም ብዙሓት ንመንፈስ ቅዱስ ኣይፈልጥዎን እዮም። ዓለም ኣብዚ ነቶም ምእንቲ ርእሶም ጥራሕ ዝነብሩ፣ ንዝኾነ ሰብ ይኹን ካልእ ነገር ምእንቲ ጥቕምምን ምቕት ርእሶምን ጣዕምን ዝተፈጥሩ ገሮም ዝርእዩ እዩ ዘስምዕ። ከምዚኣም ዝሕመሰሉ ጨሪሾም ጸማማት ንመንፈስ ቅዱስን ንልኡካቱን ምስማዕ ዝኣብዩ ሰብ ተረርቲ ልቢ እዮም። ሓዋርያት ግን ይፈልጥዎ እዮም ምኽንያቱ ምስኣም ስለ ዘሎን ምስኣም ክህሉ ስለ ዝኾነን። ወላ እኳ ኢየሱስ ንሓዋርያቱ ክሓድገኩም እየ ምስ በሎም ዝተረበኹን ነቲ ሓሳብ እንተ ዘይፈተውዎን ከም ዝምለሶም ኣረጋጊጽሎም እዩ። ብኻልእ መልክዕ ይኹን እምበር ቀጺሉ ምስኣም ክህሉ እዩ። ዘኸታማት ኮንኩም ኣይክሓድገኩምን እየ። መንፈሳይ ምሳኹም ክሳብ መጨረሻ ክህሉ እዩ።

ዝኸትምና ከቢድ ነገር እዩ ብዝያዳ ኸኣ ዝኸትምና መንፈስ። ኣብ ሕይወትና ዋሕስ ስኢና እንጉዓዘሉ ውሑድ ኣይ ኮነን እዚ ኸኣ በቲ ዝመረጽናዮ ሕይወት እዩ። ኢየሱስ ሎሚ እውን ዘኸታማት ኣይኮንኩምን ምሳኹም ኣሎኹ ይብል ኣሎ። ብቤተ ክርስቲያኑ ብቃሉን ብምስጢራቱን ምሳና ኣሎ። ርኢና ንኸኣል እምበር ዘኸታማት ኣይ ኮናንን መንፈስ ቅዱስ መጻናንዒ ተቐቢልናዮ ኣሎና።

ቀጺሉ ኢየሱስ በቲኣ መዓልቲ እታ ናብ መስቀል ምስተሰቐለ እሞ ኣብ ግርማ ምስ ኣተወ ኸዑ ኣብ ሰማያዊ ኣዐ ከምዘሎ ከለልዩ ምዃናም ነጊርዎም፣ ንሳቶም ኣብኡ ንሱ ኸኣ ኣብኣም ከምዘሎ ክፈልጡ ነጊርዎም። እዚ ኸመይ ኢሉ ክኸውን እዩ? ኣብ መጨረሻ ዓረፍተ ነገር ተጠቐሊሉ ክንረኽቦ ንኸእል፣ እቲ ንትእዛዘይ ተቐቢሉ ዝሕልዎ ንሱ እዩ ዜፍቅረኒ ነቲ ዘፍቅረኒ ድማ ኣበይ

የፍቅር እዩ። አነ እውን አፍቅሮ እየ ርእሰይ ከአ እገልጸሉ (ዮሐ 14:21)። ንአምላኽ ነፍቅሮ ኢና ክንብል ከሎና ፍቅርና ብቸጥታ አብኡ ንገልጽ አሎና ማለት አይኮነን። ፍቅርና አብቶም አብ ከባቢና ዘለዉ ብዘይ ዝኾነ ተዓቅቦ ክንዝርግሑ ከሎና እዩ። እቶም ኩሎም ንኢየሱስ ዘፍቅሩ ካብ ሰማያዊ አቦ ፍቅሪ ክቕበሉ እዮም። ግን ከመይ እንተ ገበርና ኢና ንኢየሱስ እንፍቅሮ? ንኢየሱስ እንፍቅሮ አብ አሕዋትናን አሓትናን ክነፍቅሮ እንከሎና እዩ። ሕይወትና ብኸምዚ ክነብር እንከሎና ሽዑ ናይ አምላኽ ፍቅሪ አብ ሕይወትና ክነስተምቕር ኢና። ነቲ ምስኡ ዘሎና አፍልጦ ከአ እናዕበናዮ ክንከይድ ኢና።

ዘመነ ትንሣኤ ነቲ አምላኽ ከድሕነና ዝገበሮ ጥራሕ አይ ኮነን ዝነግረና። ንሕና ብወገና ናይ ብሓቂ ደቂ ትንሣኤ ኮና ክነብር ኩሉ ጊዜ ንመንፈስ ትንሣኤ አብ ውሽጢ ልብና አሕዲርና ቅዱስ ሕይወት ክንመርሕ እዩ ዝድለ።

ሓደ ካብቲ ሎሚ ደጋጊሙ ዝንገረና ዘሎ እምብአር ንኢየሱስ አፍቂርካ ምኽኣል እዩ። እዚ ሓደ ካብቲ ክርስትያናዊ መጻዕብታና እዩ። ኩሎም እቶም ትእዛዝ ክርስቶስ ዝሕልዉ መንፈስ ቅዱስ ከም ዝቕበሉ ተስፋ ተዋሂብዎም አሎ። መንፈስ ቅዱስ እቲ ጠበቓና ቀስ ኢሉ ነቲ ክንከዶ ክንዕርዮን ዘሎና መገዲ ክነግረና። አብ መንጎ ርክባትና ዘሎ ነገራት ብመንፈስ አምላኽ ክንፍትሽ እሞ ርኢና ክንክእል አባና ይመጽእ። እዚ ጠበቓና ናይ ሓቂ መንፈስ ካብ አምላኽ ህያብ እዩ። ካብ አምላኽ ስለ ዝኾነ ዝኾነ ጉድኣት አየምጽኣልናን፣ ጌጋ አይገብርን፣ አብ ክፉእ አይመርሓንናን እዩ። አብዘይተጸበናዮን ዘይደለናዮ መገዲ ክንከይድ ክንምራሕ ይክኣል እዩ። እንተ ኾነ ብሓቂ ንአምላኽን ንኹሉ ህያባትን ብሓቂ ክንቅበል ክፉታት እንተ ኾና ንሱ አብ ዝመርሓና ክንከይድ ድላዩ ምዃኑ አለሊና ፍቓደኛታት ምዃን የድልየና። እምብአር እንደገና ንርእስና ንሕተት፡ መፈስ ሓቂ አብ ልብናን ሕይወትናን ክኣቱን ምሳና ክኸውን ብሓቂዶ ንምነዮ ኢና? ዝዚ ሕቶ ክንምልስ ርግጻኛታት እንተ ዘይኮና ንጸሊ፣ ጸሎትና ንቅዱስ መጽሓፍ ክንሰምዕ፣ ንአምላኽ ኩሉ ጊዜ ክንቅበሎ ስንድዋት ክንከውን፣ ኢየሱስ ካብ ፍቅሪ ተላዲሉ ክጽውዓና እንከሎ ኩሉ ጊዜ ቅሩባት ኮና ንጽንሓዮ። መዓልታት ጴጊቅሎጦስ እና ተቓረበ አብ ዘሎናሉ ጊዜ ብመለኮታዊ ህላዌ መንፈስ ቅዱስ መሊእና ክንርከብን አብ ክርስቶስ ዘሎና ፍቅርን ካብኡ እንረኽቦ ነጻነት እቲ ተተሰፊውና ዘሎ ክውሃበና ንጸሊ።

ደቂ ቅርስትና ደቂ ተስፋ ኢና። እዚ ካብ ካልኣት ዝፈልየና ምልክትና እዩ። ግን ደቂ ተስፋ ከምዝኾና ንሓሰበሉ ዲና? ብሓቂ ዶ ተስፋ ብምግባርና ንፍለጥ ኢና። ተስፋ ዝብሃል አብቲ አብዚን ሕጅን ዝንገረካ አይኮነን መሰረቱ። ወላ አብ መጻኢ ክትገብሮ ወይ ክትቅበሎ ዘሎካ አይ ኮነን ዝምስረት። አብ አምላኽ ብምሉእ እዩ ዝምስረት፣ አብቲ ብአምላኽ ከም እንፍቀር ርግጻኛታት አብ ዝኾናሉ እዩ መሰረቱ ምኽንያቱ ንሱ ባዕሉ ከምኡ ኢሉና አብ ትንሣኤ ክርስቶስ ከአ ብግብሪ አርእዩና። ክርስቶስ ዘይተንሰኤ እንተ ደአ ኮይኑ እምነትና ተስፋና ብላሽ እዩ። ዘመነ ትንሣኤ አብ ምውዳእ አብ ዝቕረበሉ እሞን ንርእስና ሕቶታት ክነቕርብ ጽቡቕ እዩ። ብሓቂዶ ብተስፋ እነብር እየ? ናይ ተስፋ ሰብ ድየ ኢልና ክንሓትት እንተ ኸኣልና ተስፋ ትንሣኤ ሰሪጽና አሎ ማለት እዩ።ተስፋ ንሓደ ክርስትያን ንጉዕዞ ሕይወቱ መብራህትን ስንቅን እዩ። ብተስፋ ንኹሉ ፈተናን ጸገማትን ክንሰግሮም ንኸእል። ሓደ ክንዝክሮ ዘሎና እዚ ተስፋ አብ ኃይልና አብ ጽንዓት አብ ክእለትና አይኮነን ዝምስረት፣ ብምልኡ አብ ፍቅሪ አምላኽ ብክርስቶስ አብ ትንሣኤኡ ዝተገልጸ እዩ።

ብርሃን መገድና ዝኾነ መንፈስ ቅዱስ አብ ልብና ኃዲሩ እሙናት መፍቀርቲ አምላኽን አሕዋትናን ኮና ክነብር ብጸግኡ ይሓግዘና።

አባ ንጉሠ ፍሥሓ